

af den ærede Ordfører, at „det tillades Nibe Havn fuldt at afgøre sin Gældsforpligtelse til Statskassen, stor til Rest 18,443 Kr. 55 Øre, ved Betaling af 3,000 Kr., der erlægges i 6 paa hinanden følgende halvårlige Terminer, hver Gang med 500 Kr.“ Det, der her sker for Nibe Bys Vedkommende, er noget tilsvarende til, hvad der er sket for forskellige andre Byers Vedkommende ved Lov af 6. April 1906, saa det er ikke noget nyt Princip, man her er inde paa. Der findes i Bilagene under Nr. 215 en udførlig Begrundelse for, at Staten faar sit Mellemværende med Nibe Kommune afgjort paa den Maade, her foreslaas. Men overfor den Begrundelse, som findes af det nævnte Forslag i det nævnte Bilag, vil jeg anføre, at naar Nibe Kommune er stedt i saadanne økonomiske Vanskeligheder, som den er, og naar Nibe Havns Tilstand er, som den er i Øjeblikket, skyldes det for en meget væsentlig Del Statsforanstaltninger, nemlig Jernbaneanlæg. Det er altsaa Staten selv, som har bidraget til, at Nibe Bys økonomiske Forhold og i det hele taget Nibe Kommunes Stilling er saa vanskelig, som den er. Da man i sin Tid anlagde den østlige Længdebane fra Hobro til Aalborg, berøvede man Nibe Købstad en meget betydelig Del af dens naturlige Opland, og det er en Selvfølge, at samtidig med Baneanlægget blev der anlagt Stationsveje ind i Nibe Bys Opland, og derved blev Nibe By berøvet en meget stor Del af sit Opland, der blev ført ad disse Veje ind til Stationerne og ind til Aalborg Købstad. Paa lignende Maade gik det ved Anlægget af Hobro—Løgstør-Banen; her berøvede man ogsaa Byen paa samme Maade en meget betydelig Del af dens Opland. Det er denne Kendsgerning, jeg har ønsket at henlede Opmærksomheden paa som en yderligere Begrundelse for, at Staten afgør sit Mellemværende paa den Maade, her er foreslaaet. Jeg skal slutte med ogsaa at bringe en Tak til det højtærede Finansudvalg, som har tiltraadt den højtærede Ministers Forslag, og anbefale det til Vedtagelse i det høje Ting, hvad der vel for øvrigt er overflødigt.

Finansministeren (Brandes): Jeg er den sidste ærede Taler (Kvist) taknemmelig, fordi han udtalte sig om det Forslag, som er stillet af Finansministeren og tiltraadt af Finansudvalget angaaende Afgørelsen af Nibe Havns Gæld til Staten. Paa den Maade har Finansministeren ogsaa faaet en Tak under denne Finanslovbehandling. Jeg har hørt, at mange ærede Medlemmer har takket de andre Ministre. Det er meget sjældent, at Finansministeren faar en saadan

Tak, men det er ganske sikkert ikke nogen fordelagtig Transaktion for Statskassen, der bevirker denne Tak. Det er en Gæld paa over 18,000 Kr., der afgøres med en Betaling af 3,000 Kr. i visse Terminer. Imidlertid har jeg anset det for rettest at foreslaa det, og jeg anser det ogsaa for rigtigst af Hensyn til Nibe Havns Vanskeligheder, og, som det ærede Medlem sagde, vil der neppe være nogen Mulighed for, at dette Forslag ikke skulde blive vedtaget af det høje Ting.

I øvrigt har jeg ikke noget at sige om de Ændringsforslag, der er stillede af Finansministeren og tiltraadte af Udvalget, og som er blevet gennemgaaet af den ærede Ordfører (Povlsen). Jeg vil kun sige nogle Ord om Ændringsforslaget under Nr. 272, som angaar Reguleringen af forskellige Tjenestestillinger under Toldvæsenet. Naar det høje Finansudvalg her har stillet et Forslag, er det egentlig ikke noget originalt Forslag, det er kommet til Finansudvalget fra Lønningsudvalget. Jeg har her — for første Gang i mit lange Rigsdagsliv — gjort den Erfaring, at der virkelig er noget, som er højere end Finansudvalget. Tidligere troede jeg, at ingen var højere end og ingen ved Siden af Finansudvalget, nu har jeg lært, at der virkelig over Finansudvalget gives en Myndighed, som hedder Lønningsudvalget, og som har manifesteret sig gennem en Skrivelse, der foreligger blandt Aktstykkerne til denne Trediebehandling. Denne Skrivelse anbefaler visse Bestemmelser, og disse er i al Almindelighed, og for Finansministeriets Vedkommende ganske, fulgte af Finansudvalget, og hvad der i denne Skrivelse var anbefalet til Finansministerens Overvejelse, om ikke direkte udtrykt gennem Ændringsforslag, har vundet det høje Finansudvalgs Sympati. Det gælder saaledes de Arbejderformænd, som den ærede Ordfører nævnedes, med Hensyn til hvilke Lønningsudvalget anbefaler, at visse særlig betroede Folk skulde rykke op fra 5te til 7de Lønningsklasse, og efter den Foranledning, som derigennem er givet mig, skal jeg sige, at Andragendet skal blive taget under velvillig Overvejelse. Dernæst er der paa samme Side — saaledes nævnedes ogsaa den ærede Ordfører det — givet de Arbejdere, der nu faar Statsansættelse, en Anbefaling til Finansministeren til yderligere Lønningstillæg, naar de længe har været ansatte i Statens Tjeneste. Skønt jeg her nærer større Betænkelighed, fordi der er Tale om Mænd, som rykker op til fast Statsansættelse og ikke har haft det tidligere, og som maaske da ikke kan kræve